

6-a prop. Din când în când suspina în somn de oste-neală; fața sa însă rămasă liniștită și senină.

Imit. De vr'o căte-va ori mișcă buzele simbind; se vede că visa despre iubiții săi, cari îl așteptau la casă.

7-a prop. Printre suflare mai tare de vînt frunzele începură să fâsâie și să cază ceea ce îl făcu să se des-tepte din somn.

Imit. De o dată o șopîrlă trecând cu trupul său cel rece peste mâna lui, îl făcu să tresără și să-și deschidă ochii.

8-a prop. El se sculă, și luându-și sarcina iar la spinare, plecă cu capul plecat și cu pași șovăitoși, sprijinindu-se în bățul său.

Imit. Sărind repede în picioare, își făcu cruce, luă eoasa și se apucă iar de muncă.

Imitațiunea b). SECERETOAREA OSTENITĂ.

TEIUL NOSTRU

Din naintea casei noastre este un teiu mare și bătrân. Cât de mult îmi place să mă joac pe iarbă sub umbra lui! Tata mi-a spus că acest teiu a trecut de o sută de ani. El a fost pus aci de strămoșul meu. Are un trunchiu de o grosime foarte mare. Coaja lui este brăsdată. Crecile sale cele puternice se întind departe în aer. În vîrful lui sunt vre o căte-va cuiburi, în cari auz pui ciripind. Indată ce se face ziua auzi paserile cântând și ciripind printre crăcile lui. Chiar albinele vin adesea ori păci să-și caute nutrimântul lor cel dulce. Sub teiu se află o bancă văpsită cu verde. Aci e locul meu cel mai plăcut. Imi place să șez aci, mai cu seamă în serile zilelor frumoase de primăvară și de vară. Atunci se asează adesea tata și mama lângă mine pe bancă. Tata îmi povestește istorii frumoase.

Când se apropiе soarele de apusul său, îmi place să privesc cum se acopere tot cerul de o roșăță minunată.